

[Kurt Brauer.]

første afsnit byttet om alene for at give et mere realistisk indtryk af socialistisk folkepartis hovedintention med forslaget.

Til bemærkningernes 7. afsnit er tilføjet en sætning, der opfordrer til en undersøgelse af behovet for et særligt alarmerings-system for hjemsendte tilhørende de „yngste“ årgange. Hermed er tænkt på, at det under storkatastrofer vil være formålstjenligt, at enhver hjemsendt har pligt til selv at søge kontakt med sin afdeling.

Derudover er der ingen principielle ændringer i forhold til SF's tidligere forslag af 31. marts 1966, og jeg skal derfor tillade mig at henvise til den fremsættelse, som dengang blev foretaget.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til ministeren for offentlige arbejder, for at han kan fremsætte det for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til statsbanelov. Det kan gøres med nogle ganske få bemærkninger.

Den lov, vi har i øjeblikket, er af 11. juni 1959. Den er rettet flere gange, i alt væsentligt på grund af takstforhøjelser, og en ajourføring er allerede af den grund hensigtsmæssig. Men dertil kommer ønsket om at få den størst mulige overensstemmelse med internationale konventioner om befordring af personer og rejsegods og af gods. Disse konventioner dækker international jernbanetrafik i Europa og dele af Den nære Orient, og de er nyudgivet pr. 1. januar 1965, og selv om der ikke er sket principielt vigtige ændringer, er det ønskeligt, at vi får genoprettet overensstemmelsen ved en nyudgivelse af loven, således at forsenderne kun har ét hold regler at arbejde med.

Derudover er der foretaget visse lovtekniske tilpasninger og ændringer, der af andre grunde er ønskelige. Om det vil jeg i øvrigt henvise til bemærkningerne til lovforslaget,

men skal dog specielt nævne et par spørgsmål.

Det ene er, at bestemmelserne om misbrug af abonnementskort nu foreslås ændret derhen, at der i stedet for reglen om efterbetaling for en formodet misbrugsperiode søges hjemmel for idømmelse af administrative bøder, som så kan fastsættes under hensyn til det misbrug, der må antages at foreligge i det enkelte tilfælde. Det er en ændring af lovteknisk karakter, men den vil bringe forholdet i bedre overensstemmelse med den øvrige lovgivning.

Endvidere søges der hjemmel til, at ministeren kan fastsætte særlige regler om efterbetaling for rejsende uden gyldig rejsehjemmel på strækninger, hvor der ikke er regelmæssig billetkontrol. Jeg tænker herved på de særlige problemer, der nu kan opstå, hvis den almindelige billetkontrol ophæves, bl. a. i Københavns nærtrafik, hvor der som bekendt er tale om forsøgsvis ophævelse på en ny strækning.

Endelig er der, måske det væsentligste af principiel karakter, spørgsmålet om, under hvilken form takstforhøjelser for statsbanerne fremtidigt kan gennemføres. Ved den nuværende ordning har der vist sig den væsentlige ulempe, at når statsbanernes udgifter er steget som følge af årsager, der også gælder for alt andet, har man ikke uden formel lovgivning kunnet regulere taksterne; det har ført til, at omkostningsgrundlaget er blevet yderligere forrykket, inden forhøjelserne er blevet effektive. Det ville derfor være en rimeligere og bedre ordning, om der blev mulighed for hurtigere, men muligvis inden for visse grænser, at foretage en sådan regulering.

Jeg vil gerne sige, at i lovforslaget har man nævnt som en mulighed, at ministeren kunne foretage sådanne mindre væsentlige reguleringer uden lovgivning, og så kunne man altså sætte en øvre grænse f. eks. i pristalsudviklingen, mens større reguleringer ud over denne grænse fortsat skulle være lovgivningsanliggende. Det er et spørgsmål,